

האשמות חמורות נגד

מנהלי „דובק“

ציתות, במגמה להפעיל עליה לחץ בלתי חוקי ולמנוע ממנה גלולות את החריגים האמורים. בהקשר לפעולות אלה מתנהלת חקירה של המשטרה בתק 5520/77.

בית-המשפט מתבקש עתה להצהיר כי שווי כל מניה של אילנה זינגל ב„דובק“ הוא 13 לירות והתמורה עבור חלקה כיום מגיעה לכדי 10 מיליון לירות לפחות. כן מתבקש בית-המשפט לאשר את עיסוקת המכירה שנחתמה בשעתו. לתביע עם מצורפים הרבה מיסמכים, ביניהם מיכתבה של אילנה זינגל להנהלת „דובק“, שחלק ממנו מתפרסם להלן:

„הודע לי ע"י נציגכם, כי נטלתם שלא כדין, מתוך בית-הדין הרבני בת"א-פג, מיסמכים אישיים-משפחתיים שלי, באמרי צעותם התכוונתם ללחוץ עלי ולהשתיקני

מנהלי קונצרו הסיגירות „דובק“, מר-טין גהל ובנו זורח, מואשמים בבית-המשפט בתל-אביב כי הקימו חברה לי יבוא סיגירות זרות, המתחרה ב„דובק“. כן הם מואשמים בפעולות הגובלות בפלי-ליים, שבוצעו על-ידי זורח גהל. האשמות אלה הן חלק מהממצא פתיחה (712/77) שהוגשה על-ידי יורשת מניותיו של מייסד „דובק“, עורכת-הדין אילנה זינגל. התובעת היא בעלת 11% ממניות „דובק“, שהן 1,234 מיליון מניות רגילות. באסיפה הכללית השנתית של „דובק“, שהתקיימה באוגוסט השנה, התכוננה אי-לנה זינגל להעלות על סדר-היום דיון ב-פעולות חריגות בניהול החברה וענייניה הכספיים, שבוצעו על-ידי יו"ר מועצת ה-מנהלים מרטין גהר ופעולות הגובלות

מואשם גהר

מאשימה זינגל

אין עשן בלי אש

בעבירות פליליות שבוצעו על-ידי מנכ"ל החברה זורח גהל. האשמות אלה הובאו לפני האסיפה לידיעת היועץ המשפטי של החברה, וכן נמסר לו על כוונת זינגל לבצוע מינוי מפקח מטעם משרד המשי-פטים. בעת האסיפה הכללית הוזמנה זינגל החוצה, על-ידי מנכ"ל „דובק“, היא יצאה מן האסיפה והסתגרה עם יועציו המשפטיים בחדר במלון „רמאדה קונטי-נטל“. הם רצו לקנות את מניותיה ו-למנוע בעדה מלגולל את האשמותיה בפני האסיפה הכללית. בפגישה זו נחתם הסכם, לפיו ירכשו ממנה את מניותיה במחיר של 9.7 מיליון לירות, והיא תבטל בקשות עיקול זמני על רכוש הגהלים ו-תשיג את הסכמת אחיה, נחום ואס-קביץ, לעיסקה (אחיה בעל אחוזים מ-10 מים וזכות סירוב ראשון למניותיה). מייד אחרי האסיפה הגיע האח ארצה וחתם על המיסמכים הדרושים לביצוע העיסקה. לאחר-מכן החלו הגהלים נסוגים מהתחייבויותיהם והציעו לבסוף מחיר של כ-6 מיליון לירות בבד, מחיר הנמוך בהרבה ממחיר המניות בבורסה.

משונכחה זינגל כי רומתה, שלחה לכל חברי הנהלת „דובק“ מכתב בו האשימה את מנהלי החברה במתן העדפות כספיות בארץ ובחו"ל למרטין גהל בצורה לא מקובלת בחברות ציבוריות, וללא ידיעת שאר בעלי המניות ותוך כדי קיפוחם; השתתפות של מרטין גהל בניהול חברה מתחרה העוסקת ביבוא ובחפצת סיגירות תוצרת-חוץ, תוך תחרות ב„דובק“ (הכור נה לחבר „נתיביים“ ייבוא וייצוא בע"מ, המייבאת את הסיגירות „סאלס“, „קאמל“, „וינסטון“); השגת גבול פלילית על-ידי זורח גהל בדירתה של זינגל, ב-אמצעות השתלת מיקרופונים ומכשירי-

עמוס ברגנר

ינהל את בל"ל

ניו-יורק

עמוס ברגנר, מי שהיה עד עתה מנהל מחלקת חוץ-לארץ ב„בנק הפועל-לים“, ינהל את „בנק לאומי אנד טראסט קומפני“ בניו-יורק. תפקיד זה מילא עד כה אליעזר לרנר, שהתמנה עתה מנהל „בנק לאומי“ בחצי הכדור המערבי. מקור רות באורים ב„בנק לאומי“ אישרו את הידיעה וציינו כי ההפרשות להפסדים במאזן החצי-שנתי של הבנק האמריקאי מקורם בהפסדים מרכישת „אמריקן בנק“, שהתמוטט אחרי פרשת דולד גרייבר.

המינוי של ברגנר יציבו בעמדת התרות עם הממונה עליו עד כה, יו"ר הנהלת „בנק הפועלים“, יעקוב לווינסון, ה-יושב דרך קבע בניו-יורק ומנהל את עיסקי „בנק הפועלים“ האמריקאי ישירות משם.

אלון ינהל את

„סולכור“ ניו-יורק

אביגדור אלון יחליף את שלמה שטיינפלד כמנהל „סולכור“ ניו-יורק, שמחזורו עולה על 80 מיליון דולר לשנה. אלון מנהל כיום את „פניציה“, את מקומו ב„פניציה“ יתפוס יהודה זליג, ש-היה מנהל „פניציה“ קודם-לכן ועתה הוא מנהל את „סולכור“ לונדון. תחת זליג יתמנה מנהל שייבחר מן הסגל הקיים.

דוברת לא יפרוש

מנכ"ל „כלל“, אהרון דוברת, אינו מתכוון לפרוש מתפקידו, והיחסים בינו לבין הבנקים בעלי המניות ב„כלל“ הם מצויינים. כך העלתה בדיקה שערך עורך המדור, בעקבות ידיעה על פרישה אפשרית של דוברת מ„כלל“ וכניסתו לחברת בי-טוח. נראה כי מקור הטעות בידיעה על פרישה של מנהל אחר של „כלל“, יחז-קאל שלח, שעבר לנהל את חברת ה-ביטוח „אליהו“. ידיעה על כך פורסמה במדור זה בשבוע שעבר.

הנפט של „ירדן“

טייס „אלעל“, אורי יפה, טוען כי ציננת הנפט מא-טור שהציג השר יצחק מודעי בישיבת הממשלה, כוללת את כל חלקה של חברת „ירדן“ לחקירות בקידוח זה.

פה הכללית מיום 16.8.77, ממנה הוצאתי במירמה, כי למרות שידעתם כי הגנו מתגלים בכל תוקף לבחירת אברהם דוב-רובסקי להנהלת „דובק“ ועומדים על דרישתנו (כמייצגים בלוק של מניות על נאמד ב-20 מיליון ל"י) למנות לפחות 2 נציגים שלנו בהנהלה, ולמרות שתלויה ועומדת תביעה בנושא זה בביהמ"ש ה-מחוזי, למרות זאת בחרתם בדוברובסקי הידוע כמנועל באמון, כחבר בהנהלה. התי-למתם מדישתנו להיבחר להנהלה, והודיע בפרוטוקול שישודו בזיוף כי דוברובסקי נבחר „ללא התנגדות“ (כנראה זהו הגמול השנתי העיתן לו מצידכם, בגין הקטוניה המחרידה עליה נסובה התביעה הנ"ל).

לפיכך הנכם נדרשים כדלהלן:

- א. לגרום לכינוס אסיפה כללית שלא מן המניין לפי סעיף 63 לפקודת החברות, שבה יתוקן המעוזה, יתברר כל החריגות והעבירות, ותועמד מועמדויות ומועמדות אחי לבחירה להנהלה.
- ב. לקיים מיד את התחייבויותכם לפי ההסכם מיום 16.8.77.
- במידה ולא תמלאו את הנ"ל תוך 3 ימים אלא לתבוע בערכאות ביצוע בגינין של ההסכם, ביטול האסיפה הכללית מ-יום 16.8.77, ופציזים בגין הפרת ההסכם הנ"ל בסך של מיליונים רבים של לירות. עד כאן נוסח המכתב.

מאבק על

נציגות „מורקס“

בישראל

מזה כמה שבועות מתנהל מאבק בין עורכי-הדין של חברת „מורקס“ האמריקאית, ממשרד ברוך גרוס, לבין סוכני החברה בישראל עד כה, חברת אי-פי-אי ובנימין יוחננוף, ומרקליטו אליהו גלצטר. „מורקס“ היא החברה הגדולה באמריקה לייצור מערכות תוכנה והיא בין הבודדות המתחרות באי-בי-אם בע"ל. בישראל הצליחה להיות ספקת ציוד התוכנה לשורה של מוסדות, כולל משרד הביטחון וצה"ל, במחירים זולים בהרבה ממחירי אי-בי-אם.

לפני כמה שבועות סיימה החברה חקיר, שהעלתה מימצאים המראים כי היא מרומה על-ידי הסוכן הישראלי. תוך כדי כך גילתה גם, כי הסוכן פתח חשבונות בחו"ל והפקיד בהם חלק מן העמלות המגיעות לו. החומר שנאסף בידי החברה שימש בסיס להודעתה, כי אינה רוצה באי-פי-אי כסוכן. החומר גם נמסר למש-טרה ולמחלקת החקירות של מס ההכנסה. במהלך החקירה נעצר יוחננוף כי חשוד בעבירות-מס והמשטרה ממשיכה לחקור בנושאה פקדונות בחו"ל.

יוחננוף סירב לוותר על הסוכנות ו-„מורקס“ סירבה להמשיך לייבא ציוד לישראל באמצעותו. נוצר מחסור חמור בציוד למחשבים בישראל, ומערכת הבי-טחון, לדברי יוחננוף, היתה צריכה לקנותו בדרכים שונות ומשונות, שלא בידיעתו.

עתה נסב הדיון בין עורכי-הדין של ה-צדדים על גובה הפיצוי שישולם ליוחננוף אם יסכים לוותר על סוכנות.

ד"ר להמן

ומתעשרי הבורסה

מי שהיה האיש הקובע בבורסה וב„בנק לאומי“, הד"ר ארנסט להמן, תקף בחריפות בעתונות את אלה המנסים להתעשר עתה במהירות בבורסה. הוא צודק, שכן רק ל„בנק לאומי“ מותר להת-עשר במהירות מסחר בורסה. כאשר מנ-סים אזרחים פשוטים לעשות כסף ב-בורסה, הם פשוט גוזלים בכך נתח מ-„בנק לאומי“.

הוויכוח המתנהל באחרונה סביב ה-טענות נגד הבנקים מגלה כי כמה מן העתונאים העוסקים בנושא הם בורים בכלכלה. את בורותם מנצלים, כמובן, נציגי הבנקים, אנשי הרשות לניירות ערך והמפקח על הבנקים, מאיר חת, ו-משיבים תשובות שלא לעניין.

ידוע, כי ארצות-הברית של אמריקה עבור ישראל את מה שמתרחש עתה בישראל. שם הסיקו, אחרי המשבר הגדול של 1929, את המסקנות ההכרחיות ל-קיומה של בורסה בריאה ונורמאלית. חוקי ניירות הערך האמריקאיים אוסרים על בנקים וחברות להשקעה להיות ברו-קרים. אסור שתהיה איזושהי חפיפת אינטרסים בין הברוקר לבין המשקיע. הברוקר חייב להיות רק נציגו של המש-קיע. שם חובה לדווח כל שלושה חודשים וכל סטייה מן התשקיף עולה ביוקר, כי אוסרים, להרבה שנים, את כל מי שמפר את-החוק.

אילו עשו מנהלי החברות הישראליות באמריקה מה שהם עושים בארץ, היו יושבים בכלל כבר מזמן. והנה מציע מאיר חת פתרון, בשיא התמימות: שכמה חברות אולי יסכימו לדווח לבעלי ה-מניות אחת לחצי שנה, ויצחק טאוב, מהרשות לניירות ערך, ישלח משקיף לש-בת בבורסה.

ולסיכום: אם רוצים אנשי האוצר בורסה בריאה, מתפתחת ומשגשגת, כל מה שעליהם לעשות הוא להעתיק את חוק-ניירות-הערך האמריקאי לעבירות, ולהגישו לכנסת, בתקווה שזו תאשרו. זה הכל.